

Η Προδοσία του Ιούδα και οι Δυνητικοί Ιούδες

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Μανώλης Καρακώστας, MSc Διοίκησης Επιχειρήσεων, Επαγγελματίας Υγείας - Ερευνητής](#)

Της Αναστάσεως προηγούνται τα Πάθη και η Σταύρωση και αυτών η προδοσία του μαθητή. Ο Ιούδας πρόδωσε τον Χριστό με ένα φιλή, έναντι τριάκοντα αργυρίων που έλαβε από τους Φαρισαίους, κάνοντας το όνομά του συνώνυμο με την έννοια της προδοσίας στο πέρασμα των αιώνων. Έχει όμως ενδιαφέρον να εμβαθύνουμε σε αυτό το γεγονός, διότι έχει πολλά να μας διδάξει. Ο ευλογημένος π. Σεραφείμ Ρόουζ, κατά την διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής του 1982, η οποία έμελλε να είναι και η τελευταία του επί της γης, σε κήρυγμά του εστίασε στον λόγο που ο Ιούδας πρόδωσε τον Κύριο και στις σκέψεις που προηγήθηκαν αυτής της πράξης.* Ο Ιούδας σκανδαλίστηκε βλέποντας την πόρνη γυναίκα που άλειφε με ακριβό μύρο τα πόδια και την κεφαλή του Χριστού, διότι ως διαχειριστής του ταμείου θεώρησε αυτή την κίνηση ως σπατάλη. Έτσι λοιπόν με την συνέργεια του πονηρού, σκέφτηκε πως τελικά ο Χριστός θεωρεί τον Εαυτό Του σπουδαίο και πως δεν πράττει σωστά, κάνοντας περιττές ενέργειες, αφού κατά τον ίδιο το μύρο θα έπρεπε να πωληθεί και τα χρήματα που θα προέκυπταν από την πώληση να δοθούν στους φτωχούς. Εν τέλει δεν πρόσεξε τις σκέψεις του, οι οποίες τον οδήγησαν

στην προδοσία.

Ο π. Σεραφεΐμ λοιπόν, παρατηρεί πως οποιοσδήποτε από εμάς θα μπορούσε να βρεθεί σε παρόμοια ακριβώς θέση, διότι όλοι έχουμε πάθη στην καρδιά μας, στα οποία αποβλέπει ο πονηρός για να μας «πιάσει» και να μας κάνει να αρνηθούμε και να προδώσουμε τον Χριστό, γι' αυτό αναφέρει πως όλοι μας είμαστε εν δυνάμει «Ιούδες». Ο Ιούδας είχε σε μεγάλο βαθμό μέσα του το πάθος της φιλαργυρίας, από το οποίο ο πονηρός τον «έπιασε» και έπραξε την μέγιστη αυτή αμαρτία. Με τον ίδιο τρόπο λοιπόν, προσπαθεί να εκμεταλλευτεί και σε εμάς όποιο πάθος μας υπερτερεί των υπολοίπων, είτε αυτό είναι ο εγωισμός, είτε η φιλαυτία, είτε η φιληδονία, είτε η φιλαρχία, είτε η δειλία κ.α., για να μας κάνει να προδώσουμε τον Κύριο. Σε αυτό το λεπτό σημείο η Εκκλησία μάς εφιστά την προσοχή το βράδυ της Μεγάλης Πέμπτης, όταν στο τροπάριο «Ότε οί ἔνδοξοι μαθηταί» λέει «φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν», προτρέποντάς μας, αφού πρώτα μας δείχνει τον όλισθο και το τέλος του Ιούδα, να αποφύγουμε ανάλογες πράξεις, που προκύπτουν από τον εμπαθή εαυτό μας. Για να το επιτύχουμε αυτό, ο π. Σεραφεΐμ διδάσκει πως πρέπει να ελέγχουμε συνεχώς την πνευματική μας κατάσταση, να μην δικαιολογούμε τα πάθη μας, ακόμα και τα πολύ μικρά, διότι αυτά γίνονται στην συνέχεια αιτία μεγαλύτερων κακών και να πορευόμαστε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.

Τα κυριότερα πάθη που πρέπει να προσέξουμε είναι κατάκριση και ο εγωισμός, επειδή όπως συμβούλευε ο Άγιος Πορφύριος, αν κατακρίνουμε τις αμαρτίες των άλλων, τότε ο Θεός θα επιτρέψει να πέσουμε κι εμείς στις ίδιες αμαρτίες, για να

διαπαιδαγωγηθούμε. Από την άλλη ο εγωισμός είναι το μεγαλύτερο πάθος και οδηγεί σε μεγάλα σφάλματα, όπως φαίνεται στην περίπτωση του Ιούδα, ο οποίος μεταμελήθηκε για το λάθος του, όμως δεν μετανόησε, αλλά εγωιστικά έδωσε τέλος στην ζωή του, γι' αυτό δεν είναι ορθή η άποψη που προβάλλει πως αυτοκτόνησε από φιλότιμο, διότι αυτή η πράξη δεν ήταν καθαρή, αλλά ενείχε εγωισμό, σε αντίθεση με του Αποστόλου Πέτρου, ο οποίος έκλαυσε πικρώς, συνετρίβη εσωτερικά και ο Χριστός τον δέχτηκε και τον δικαίωσε.

Γι' αυτό λοιπόν όταν βλέπουμε την πορεία του Ιούδα, περισσότερο πρέπει να φοβόμαστε με την κατάπτωσή του, παρά να τον κατακρίνουμε. Αυτό, όχι γιατί δεν είναι σωστό να χαρακτηρίζουμε τον Ιούδα ως προδότη και αξιοκατάκριτο, αφού ο ίδιος ο Λόγος του Θεού το πιστοποιεί στην προσευχή Του προς τον Πατέρα όταν λέει «οὐς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ» (Ιω. ΙΖ', 17), όπως και η Εκκλησία, όταν το εσπέρας της Μ. Πέμπτης μνημονεύει τον Ιούδα ως προδότη, δόλιο, φιλάργυρο, άθλιο, παράνομο, δυσσεβή, ασύνετο, αχάριστο, επίβουλο, άδικο και υποκριτή και σημειώνει στο Δ' Αντίφωνο, πως σε τίποτα δεν τον ωφέλησε αυτή του η μεταμέλεια, με τον τρόπο που έγινε,** αλλά επειδή η κρίση του Ιούδα είναι κάτι δεδομένο και έχει περάσει στην ιστορία, επομένως εμείς προτιμότερο θα είναι να προσέχουμε μην τύχουμε της ίδιας κατάληξης με αυτόν. Μας συμφέρει περισσότερο να σταθούμε στην προσοχή του εαυτού μας και της δικής μας σχέσης με τον Θεό, διότι όσο κοντά και να είμαστε στον Χριστό, πάντα υπάρχει ο κίνδυνος της πτώσης. Ας μην λησμονούμε άλλωστε, πως ο ίδιος είπε πως θα έρθει εποχή που το κακό θα προσπαθήσει να πλανήσει ακόμα και τους εκλεκτούς. Ας έχουμε στο νου μας, πως ο Αδάμ έβλεπε κατά πρόσωπο τον Θεό και ο Ιούδας Τον είχε τρία ολόκληρα χρόνια δίπλα του, παρ' όλα αυτά αυτή η χάρη σε τίποτα δεν τους ωφέλησε, αφού αμφοτέροι έπεσαν σε τραγικές αμαρτίες.

Από την άλλη όμως, δεν πρέπει να μας καταλαμβάνει η απελπισία, αφού υπάρχει και η αντίθετη περίπτωση, εκείνη του Ληστή, ο οποίος απετέλεσε και τον πρώτο κάτοικο του Παραδείσου. Η αρετή που έδωσε στον Ληστή τον Παράδεισο ήταν η ταπείνωση, η γεννήτρια πασών των αρετών. Κατά τον Άγιο Παΐσιο όλες οι αρετές και τα κατορθώματα του ανθρώπου είναι μηδενικά, αφού ο Χριστός ως Παντοδύναμος δεν έχει ανάγκη τις δικές αρετές και αγαθοεργίες. Ο Θεός αυτό που ζητάει είναι η ταπείνωση του ανθρώπου, με την οποία πρέπει όλες οι πράξεις μας να διακρίνονται για να γίνουν αποδεκτές από τον Κύριο, και όπως συνεχίζει ο Άγιος Παΐσιος, Αυτός να βάλει μπροστά από τα δικά μας μηδενικά την μονάδα, για να αποκτήσουν αξία οι προσπάθειές μας. Ευχής έργον, όλοι μας να είμαστε προσκολλημένοι στον Θεό, όπως αναφέρει ο προφήτης Δαυίδ στους Ψαλμούς, ποτέ να μην φύγουμε από κοντά Του και με βοηθό την ταπείνωση να επιτύχουμε αυτό

που ψάλλουμε στο τροπάριο προ της Θείας Μεταλήψεως, «οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου».

Υποσημειώσεις

* Ο λόγος του π. Σεραφείμ Ρόουζ: <https://pravoslavie.ru/78550.html>

** Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

<https://bit.ly/3dUdryL>